

CONGREGATION
SHOMREI EMUNAH

TISHA B'AV 5766:

IN THE SHADDOV OF TEARS

9 AV 5766
AUGUST 2-3, 2006

IN MEMORY OF
חיים ישעיהו בן יוסף

איכה (א:ב)

בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים:

במדבר (יד:א)

ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא:

גמ' סנהדרין (קד:)

+איכה א'+ בכה תבכה בלילה, שתי בכיות הללו למה? אמר רבה אמר רבי יוחנן: אחד על מקדש דאשון, ואחד על מקדש שני. בלילה – על עסקי לילה, שנאמר +במדבר י"ד+ ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. אמר רבה אמר רבי יוחנן: אותו (היום) +מסורת הש"ס: הלילה+ ליל תשעה באב היה, אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם בכיתם בכיה של חנם – ואני אקבע לכם בכיה לדורות.

גמ' תענית (כט.)

וכתיב +במדבר י"ד+ ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. אמר רבה אמר רבי יוחנן: אותו היום (ערב) +מסורת הש"ס: אותה לילה ליל+ תשעה באב היה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אתם בכיתם בכיה של חנם – ואני קובע לכם בכיה לדורות.

איכה רבה (א:כג)

אדשב"י אמר הקב"ה לישראל אתם בכיתם בכיה של תפלות, סופכם להיות בוכים בכיה של ממש, והיכן בכו ישראל בכיה של תפלות... ותשא כל העדה ויתנו את קולם, ויהכן בכו ישראל בכיה של ממש, ד' איבו ד' יהודה בר' סימון, ד' איבו אמר אחד ברמה ואחד בבבל, ברמה, דכתיב (ידמיהו ל"א) קול ברמה נשמע וגו', בבבל דכתיב (תהלים קל"ז) על נהרות בבל וגו',

פסיקתא זוטרתא (שלת, עמ' קד:)

ותשא כל העדה ויתנו את קולם וגו'. א"ר יוחנן ט' באב היתה אותה הלילה. אמר הקב"ה הם בכו בכייה של חנם ואני אקבע אותה להם לדורות. דאמר מר בט' באב חרב הבית בדאשונה ובשניה לפי שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב. לפי שיש יום מזומן לפורענות:

Rabbi Joseph B. Soloveitchik, *The Lord is Righteous in All His Ways*, ed. Jacob J. Schacter (N.J., 2006), p. 68.
If you should ask me what kind of fast-day is Tish'ah be-Av is, I would answer that it is the fast-day caused by the sin of the spies. The *hurban Beit ha-Mikdash* is only a consequence, a result, of that event. What actually happened was that *Elu-Kadush Baruch Hu* had to change His plans. Instead of taking the *Benei Yisrael* directly into Eretz Yisrael from Mitzrayim, He kept them in the desert for thirty-eight years, years of agony and death and confusion. This was exactly what was responsible later for the destruction of the first *Beit ha-Mikdash*, the second *Beit ha-Mikdash* the destruction of Beitar, and all of the catastrophic events that later transpired on Tish'ah be-Av. This event was the first tragedy associated with Tish'ah be-Av, and it precipitated the great, awesome tragedy of thousands of years later, the *hurban Beit ha-Mikdash* and the exile.

רמב"ן (במדבר יד:א)

וטעם ויבכו העם בלילה ההוא – כי לעת ערב באו המרגלים באהליהם כאשר הלכו מלפני משה, ובבקר השכימו וילינו כלם על משה ואהרן... ואמרו רבותינו (תענית כט א) הם בכו בכיה של חנם ואני אקבע להם בכיה לדורות. ולא ידעתי מאיזה רמז שבפרשה הוציאו זה. אבל מקרא מלא הוא (תהלים קו כד – כז), וימאסו בארץ חמדה... אולי ידרש זה מפסוק (לא) וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה, יאמר וטפכם כאשר אמרתם לבו יהיה בבא עת פקודתם כי אני פוקד עון אבות על בנים, והבאתי אותם עתה שידעו את הארץ ידיעה בלבד, אבל לא שידעו אותה לדורות. והכתוב ידמו בכיוצא בזה, ולא ירצה לגזור רעה רק בענין תוכחת על תנאי:

במדבר (יד:לא)

וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה:

הַלֵּיָלָה, וְיָלַד עֲשָׂנוּ אֹתָהּ בְּיַד הַקֹּבֶעַת בְּכִיָּה לְדוֹרָתָהּ
בְּלֵילָה הַהוּא עַל חֲרָבֵי הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן וְהַשֵּׁנִי וְשִׁיר
בְּמִצְרַיִם עֲשֵׂה נֶפֶסֶק כִּי־סָ.

וְשִׁנְתָם סָל בְּמִתְנִיִם, וְדוֹקָן. (ד) לֹא מִנְחָלֵךְ סִטָּם
הִדְרָסָה, וְכֵן תּוֹרַת הַיָּסוֹד כְּתָב דְּמִדְיָהּ הַלְשׁוֹן בְּלֵילָה
הַהוּא דְמִשְׁמַעַת הַלֵּיָלָה הַיְדוּעַ, וְחִמְמָה הוּא יָדוּעַ מִקְרִיבָת
הַיָּסוֹד הַבְּלִיָּס, עֲכָלֵךְ. אֲבָנֵי אֵי דוֹחָק, וְחִמְמָה יִלְכָּ
דְּמִדְיָהּ הַלְשׁוֹן וְחִמְמָה כֹּל הַמִּדָּה, וְהוּא ע"פ מ"ס
בְּמִצְרַיִם אֲחִיכָה א' ס"פ כ"ג וְחִמְמָה כְּחִיב, חִיבָלָה נִישָׂא
לְחִיבָתוֹן לְדַחַל, כְּמִ"ס כ' הַסָּה בְּרִשָׁה, וְהוּא מִלְכּוֹן

תורה תמימה (במדבר יד:א ס"ק ד)

במדבר (יד:כח)

אמר אלהם חי אני נאם יקוק אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם:

ספורנו (במדבר שם)

כן אעשה לכם, בזמנים מתחלפים, ובוזה נשבע מה שהעיד המשורר באמרו "וישא ידו להם... (תהלי' קו:כו), וכן יחזקאל (כ:כג) באמרו "וגם אני...".

תהלים (מזמור ק"ו)

(כד) וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברוי: (כה) וידגנו באהליהם לא שמעו בקול יקוק: (כו) וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: (כז) ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:

רש"י (תהלים קו:כז)

ולהפיל זרעם בגוים – מאותו שעה נגזר עליהם חורבן הבית, שהרי ליל ט' באב בכו, ואמר הקב"ה הם בכו בכיה של חנם ואני אקבע להם בכיה לדורות:

מצודת דוד (תהלים קו:כז)

ולהפיל וגו' – כי אז נגזר עליהם הגלות, והוקבע בכיה לדורות

יחזקאל (כ:כג)

גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:

מצודת דוד (יחזקאל שם)

גם אני – ר"ל כמו שהם בגדו בי כן שלמתי גמול ונשבעתי להם במדבר להפיץ אותם בגולה, כי בליל בכיית המרגלים שהיתה בט' באב הוקבעה הלילה היא בכיה לדורות בחרבן בית ראשון ובית שני כן אדו"ל:

ספורנו (דברים ג:כה-כו)

אעברה נא, לכרית כל יושבי כנען, כדי שלא יגלו ישראל ממנה... ויתעבר ה' בי למענכם, מפני שהייתי מתאוה לקיים אתכם בה שלא תגלו ממנה לעולם, והוא כבר נשא ידו להפיל זרעכם בגוים.

דמב"ם (בית הבחירה ד:א)

אבן היתה בקדש הקדשים במערבו שעליה היה הארון מונח, ולפניו צנצנת המן ומטה אהרן, ובעת שבנה שלמה את הבית וידע שסופו ליחרב בנה בו מקום לגנוז בו הארון למטה במטמוניות עמוקות ועקלקלות, ויאשיהו המלך צוה וגנוז במקום שבנה שלמה שנאמר ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים ליי' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יי' אלהיכם וגו',

רד"ק (דברי הימים ב' לה:ג)

תנו את הארון הקדש... אבל יש לתמוה היאך לא החזירו שם אחר הכנסו ושב בתשובה והסיר הסמל מבית ה', ורז"ל פ"י שצוה לגנוז את הארון כדי שלא יגלה עם הגולה, ואמרו אבן היתה בבית קדשי הקדשים... ויאשיהו המלך צוה וגנוז את הארון באותו מקום שבנה שלמה שנאמר...

במדבר (יד:כא)

ואולם חי אני וימלא כבוד יקוק את כל הארץ:

העמק רב (במדרש)

מרגלים לאחוזו שם וזכר ההכליה: וכלי פון מרגלים לא בניע קד... ואל"כ הא"ך היה מניע זה ההכליה... אבל באמת אם לא סירבו מחלטה על כהנה נסית והיו עומדים בליון נזהירות יהירם כפי כדלוי לזה האופן כמשי"כ לבייל, ואם היו חוסכים היה בא כעונם מיד כמו שהיה במדבר... אז היה נשמע גם כסיוחם כה"י ליוזם מסך בכל האולם כבוד שמים ופנולתו... שהיו בקריעת ים סוף לנד גודע לכמה אוב"ם מהכיב מכשי"כ שהיה בזה האופן כה"י כישוכס כלוסן ועל"כ משכע כל הארצות... וכר"י היה מניע פ"י לזה ההכליה בליוזם מורה בניס... משל"כ כשנקו כהנה סכעית וככהנה נסתרם ולא יוכר בהיטת לוח"ע השגחתו יה"ש וכה עבודה חלל לעמו... וא"כ לא היה מניע לזה ההכליה אם לא כ"י פזור ישראל ועם ה' נמסרים על קדוש שמו יה'. והכל רואים שחין כל לומה ולשון יכולים בהם ושהוא רק הסגחתו ית' להגיל שם פורס ישראל משכס זאנים... וזכה מניע כדור

לימתי נל' כשליטה שם חי וימלא כבוד ה' את כל הארץ... כשהמלא כבוד ה' כל הארץ ממקלה הארץ עד קצהו... ורמז בזה להודיע כי עמ"י גורם וזכר סנה סינה שיתלה כבוד ה' את כה"ל שזכו ההכליה... ומש"כ ח"ל לומר על הגזירה ולמחול לגמרי מחמת המדונה... ולא נהנהר כחן מהו וליך יכיה סינה לזה... ובה דוד הה"ך ברוה"ק בהלים ק"ו ואמר וישא ידו לזה להפיל אוהם במדבר ולהפיל ארעס בניים ולזרוהם בארצות... וביתחולל כ"ג חמר ע"כ שחתי ידו לזה במדבר להפין אוהם בניים ולזרוהם אוהם בארצות... ולא נזכר כ"ז בחורה... ומה סמכ"י שגזר חורבן בניית... לנד שחין מזה רמ במקרה... שד הין זה שייך לנלות ופזור הגדול בארצות... הלא בכל נכמו בזה במקרה... שמה שגזר פזור ישראל בכל הארצות... גלה באמת כבוד ה' ע"י ישראל... (אחר כך ראינו שגך סי' חז"ל בפסיקתא זוטרת'). וזכה יאל שאלשו פנודה חלילים... עד

נתיבות שאם (במדרש)

שבירתן זו היא מיתתן... ומטעם זה כידוע היהודים בימי השואה אפי' לבכות לא יכולו בהינת מצבם מיואש... וכאשר יהודי בוכה על חורבן ביהמ"ק הר"ז בכיה של תקוה... שמרוב געגועיו ותשיקותו לביהמ"ק הוא בוכה... וזהו שאמר לו ירמיהו שאינו יכול לבאר

ויש להוסיף בזה ע"ד מאמר מרן הרמ"ח זצ"ל, שאמר עה"פ (שמות ב) ותראהו והנה נער בוכה ותאמר בילדי העברים זה, שמבכיתו הכירה שהוא יהודי, כי ראתה שבוכה בכי של תקוה ולא בכי של יאוש, ותאמר בילדי העברים זה, זוהי בכיה יתודית, משא"כ גוי שבכיתו היא של יאוש, בבחי'

זהו מד"א (או"ח רפח ועיי"ש בט"ז) שמותר לבכות בשבת, כיון שבכיה של יהודי אינה צער על העבר אלא געגועים ותקוה לעתיד.

And then, I was driving down Hebron Road, a main drag in our part of town, and I stopped at a red light. It's been hot this week, so all the cars had their windows closed and the air conditioning on. There was another car in the lane to my left, and one to the right. The newscaster (for who wasn't tuned to the news?) announced that that Gilad's parents had written him a letter and had made it public. He then read the text (the translation is mine, but the Hebrew original is posted):

"To our dear, sweet Gilad,

Mommy and Daddy, Yoel and Hadas, are terribly worried about you, want to hear you, and hope that you are healthy and that you feel OK, as well as you can in your circumstances. We hope that you will be able to read these words, and we want you to know that all possible steps are being taken so that you can return home to Hilla and the Galilee, as quickly as possible, to your family, and to your room that is waiting for you....

Know that we are thinking of you at every moment, [hoping] that you are somehow managing, and that you will make it through these difficult moments. We know and believe that the people holding you also have families, and will know what it is that we are enduring, and will know how to take care of you and [safeguard] your health.

We love you and send you strength.

Mommy and Daddy"

As the newscaster finished reading the letter, I happened to glanced out the windows of my car. Both drivers to my side, one a man in his fifties and one a woman in her late twenties, were wiping tears from their eyes. The windows didn't need to be open to know what they'd been hearing.

And then, what had been rumors of a second kidnapping proved true. On the West Bank, the PRC claimed to be holding Eliyahu Asheri. An eighteen year old kid, now in the hands of animals, for the crime of hitchhiking. His picture, too, went up on all the websites (and is also posted). Another big child. Wearing a t-shirt, sitting under a tree. With a wide smile. And a numb country didn't know what to do. (Eliyahu, of course, was shot in the head the day they kidnapped him, and was buried yesterday. Another reminder of who our neighbors are.)

(IsraelNN.com) A Haifa resident currently under siege by Hizbullah attacks and who ignored opponents to the government's expulsion of Gush Katif residents has written to those expulsion victims and asked for forgiveness.

In an open letter posted on a Gush Katif forum web site, Y. S. wrote, "I closed my business since the beginning of the battle and I don't know what will happen. I never thought that I, a Haifa resident for 30 years, would be a refugee in my own land.

"During five years you coped with bombs, and I didn't care. Even when you came to visit me in my house, to explain, to convince, to share your feelings with me, I refused to listen to you.

"People from Gush Katif and the Shomron! Forgive me! Forgive us for not understanding you. I am not a religious man, and not a mystic person." The Haifa resident concluded that his problems are "the price that I am paying now for my late understanding."

Friends and family members are being injured and killed. Some of us are without a roof on our heads. I closed my business since the beginning of the battle and I don't know what will happen. We are wandering between family and good people. Our family life has been impaired. I never thought that I, a Haifa resident for 30 years, would be a refugee in my own land. Every thing sounds so familiar from the close past.

During 5 years you coped with bombs and I didn't care. You buried family and friends - and I was indifferent. You found yourselves without a home, like that and you never had someone that listened to you. Even when you came to visit me to my house, to explain, to convince, to share your feelings with me - I refused to listen to you. It has already been a week. I am out of my house, without my regular routine, it is very hard to me - but the empathy, the support, and people identifying with our plight helped me go on. You don't even have that. You - In guest houses, hotels and even in tents- It's not easy to say: "Who cares?!"

People from Gush Katif and the Shomron!
Forgive me! Forgive us for letting you on your own. Forgive us for not understanding you.
I am not a religious man, and not a mystic person. But we cannot ignore the deep relation between my attitude towards you and the price that I am paying now for my understanding.

גמ' תענית (ל):

דבי עקיבא אומר: כל העושה מלאכה בתשעה באב - אינו רואה סימן ברכה לעולם. וחכמים אומרים: כל העושה מלאכה בתשעה באב ואינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה, שנאמר +ישעיהו ס"ו+ שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה. מכאן אמרו: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ושאינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה.

ג' איך נח'ס' 100 - הקצתג אס' נלפ' ז'ים א' ש'ולת א'י'ג

לנו כי זה אינו כן המדה אפי' אזה האדם בינו רבניו להזכיר לעצמו היגונוה שאירע לו כי מה הועילה יש בספורם וסכ'ם שיבא אדם להבין ויזכר לו הצרות שאירע לו כיסים יכסה . אכנס אם יספר לו סיבת הצרות שאירע לו לפני יספור עצמו מהסיבות הכביאות לידו הצרות הוא ראוי ונכון . רבן ראינו למכש המגילה הואת שכל בקום שמוניה הצרה פזכיר גם כן החטא שהיא הכבה שהביאה הצרה הואת למען נשוב אל ה' בכל רבביו ורואה ההנכא גם כן במגילה הואת כי כאשר נשוב אל ה' ישוב ויהסנו ונעיד לנחמנו ולננות כבו רטים מקרענו ומא'סמות הארץ ישוב יעלנו . וישפיע רוח קדשו עלינו עד שסלאבו השרת וירשונו . איסקום כבורו ולא יוסף עוד לדאבה אוהנו . אכ'ר :

איכה רבה (פ"א ס"א א)

איכה ישבה, שלשה נתנבאו בלשון איכה, משה ישעיה וירמיה, משה אמר (דברים א') איכה אשא לבדי וגו', ישעיה אמר (ישעיה א') איכה היתה לזונה, ירמיה אמר איכה ישבה בדר, א"ר לוי משל למטרונה שהיו לה שלשה שושבינין אחד ראה אותה בשלותה, ואחד ראה אותה בפחזותה, ואחד ראה אותה בניוולה, כך משה ראה את ישראל בכבודם ושלותם ואמר איכה אשא לבדי טרחכם, ישעיה ראה אותם בפחזותם ואמר איכה היתה לזונה, ירמיה ראה אותם בניוולם ואמר איכה ישבה

הקדמת הרב מליסא זצ"ל

על מגילת איכה

ידון דקדוים וילסו דקדוים בהעלותם על לשכ גדול עונותם. וזוהו צדקות כסלוחת. כי אל קנא ה' לא ישא לחטאתם. כי אם כסובם כדעתם. אז ירמא משוכתם. ואף כי אהון אשר נשאת ה' ונתן להם עושר וכבוד כשהתנסו. כהראוי שיהיה על פניהם ויראם. ולהיות עינם ולבם על תורת ה' ובעיותיו מכלו לשונותם. כי הוא הקל נחשב גדול ורב לעונותם. ונס שבר קטן לאשר שלא הורגלו בערה לזאת ויהיב גדול כסעויותם. וכפ"ש כנסתם פאיערא רפא לכווא עפוקהא יעברו כל עצמותם. ועל כוונה זו אסור בפרש שלשה נתנבאו בלשון איכה כשה ישעיה ירמיה משה אפר איכה אכא לדו ירמיה אפר איכה היתה לוונה ירמיה אפר איכה ישבה כרד בשל לספרונה אחר דאה אותה כסלוחתה ואחר כמחוקה וכו'. והכוונה לכתן לא יתפלא לב האדם כראותו הצרות צרות שעברו על ראשיו מה שלא עלו על כל איכה ולשון עד שקונן ירמיה עליהם בלשון איכה. (והוא מורכב משהו חיבות בלשון אי כה כלומר היכן היה הכיאה) ולזה אפר כהפס שהיה נסיונותם גדול יותר שיאת על כל האומות על פי החשא הקל השגב כמד כערכם כאסרו והכרך (עכ"ס ג') רק אהבם ודעתו מכל משהות הארצה עד כן אפקוד עליכם (וידעתי הוא כל חשיבות כבו שמי רבי על הקרא וארך כשם וכן סי' התרגום ויביתך כשם) וזהו כוונה הכהוב רק אהבם ודעתי ככל משפחה הארצה ע"כ אפקוד מי' סהפס שהחשיבותי אהבם על כל האומות ע"כ אפקוד עליכם. וזהו ע"כ בנותח הפרש בני כשהחשיבות של ישראל הנה יותר שאהבם מכל האומות ולכך אפר עליהם כשה שיאת אותם כסלוחתן בלשון איכה ואח"כ בהשגא ופדכר אפר כערכם אה החשא הקל יהיב גידול הרבוי השיגות כסעויות יוכר על כל האומות עד ההשגא ידעיה עליהם כשההה סהוהם איכה היתה לוונה. וכבר הנה עונותם גדול לאון הכליות עד שהתנבא ירמיה עליהם כשיאת עונותם איכה ירמיה כרד.

ע' בהשגתך י"א

עד וחדש ימים עד אשר יוצא מאפכם
והיה לכם לזרא יען פירמאסתם את יהוה אשר בקרבכם
ותבקו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים:

ר"י

אח ה' אשר בקרבכם. אם לא שנטעתי שכינתי ביניכם, לא גבה לנכנס ליניכם לכל הדברים הללו:
אחר יצחק בוריס קונטרס רש"י ז"ל

שטייט אין חוסט אויף דור הסדבר, כי סאסתם את ה' אשר בקרבכם, זעגט רש"י אלפלא השריתי בכם שכינתי, לא גבה לכנס להכנס בכל אלה. שטייט דע אין דער רש"י ז' כלל. זו אידישע עבירות וזעקסן נישט פון שפלות. אידישע עבירות וזעקסן פון נכחות.

ט' לא ק'א (מ' כ"ג)

אפשר כי איתא בספרי כ"ק א"מ וזוקל"ל. שהמוסר נפשו בעד ישראל גדול הוא מן המוסר נפשו. בעד ד' לבד, הרי זה כמי מוסר נפשו בעד בן המלך הרואים מזה סכ"כ גדולה אהבתו למלך כלא בלבד שבטבילו מוסר נפשו רק' גם בטביל בנו מוסר נפשו.

ילקוט שמעוני (איכה רמז תתקצ"ו)

אמרו בשעה שבקש הקב"ה להחריב את בית המקדש, אמר כל זמן שאני בתוכה אין האויבים נוגעים בה, אלא אכבוש עיני ממנה ואשבע עליה שלא אזקק לה עד עת קץ ויבאו אויבים ויחריבו אותה, מיד השיב הקב"ה ימינו והחזירה לאחוריו... באותה שעה נכנסו אויבים להיכל ושרפוהו באש, כיון ששרפוהו אמר הקב"ה שוב אין לי מושב בארץ, כל הארץ לא שלי הוא, אלא אסלק שכינתי ממנה, באותה שעה בא מטטרון ונפל על פניו, בכה הקב"ה ואמר מה עשיתי, שהשריתי שכינתי למטה שבביל ישראל ועכשו שחטאו חזרתי למקום הראשון ח"ו שהייתי שחוק לאומים ולעג לבריות, באותה שעה בא מטטרון ונפל על פניו, ואמר לפניו רבש"ע אני אבכה ואתה לא תבכה, אמר לו למה אין אתה מניח אותי לבכות אכנס למקום שאין לך רשות ליכנס ואבכה שנאמר ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה (ירמיהו יג:ז)

נמ' בבא בתרא (י')

כי הא דיוסף בריה דר' יהושע חלש, אינגיד. א"ל אבוח: מאי חזית? א"ל: עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה. א"ל: עולם ברור ראית. ואנן היכי חזיתנן? א"ל: כי היכי דחשבינן הכא חשבינן התם, ושמעתי שהיו אומרים: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו, ושמעתי שהיו אומרים: הרוגי מלכות - אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן. מאן נינהו? אילימא ר"ע וחבריו, משום הרוגי מלכות ותו לא? פשיטא, בלאו הכי נמי! אלא הרוגי לוד. תניא, אמר להן רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו

ט' זמן ז'לו ווארשג (פ. 221)

או אמר ר' מנחם זמכה בכבוד ראש:

יש דרכים שונות לקידוש השם. אילו הכריחו כיום את היהודים לשמור, ואפשר היה להנצל ע"י השתמדות. כמו בספרד אי בשעת גזירת תנ"י, הייה מיתתנו כשלעצמה - בחינת קידוש השם. הרמב"ם אוסר אמילו. שבסעה שיהודי נהרג מסוס שהוא יהודי. הרי זה בלבד - קידוש השם. והלכה כמותו. אך כיום הוה הדרך היחידה לקדש את השם היא התנגדות מזויינת במועל.

Dear Friends and Supporters of Eli,
On the eve of Tisha B'Av - weeping and building

Last week we buried two of our friends, two heroes who fell in battle in Lebanon, safeguarding Israel's northern border.

Ro'i Klein, HY" D, was a First Lieutenant and a Battalion Commander in the Golani Brigade. He threw himself on top of a grenade in order to save the soldiers under his command, stopped the impact of the explosion with his own body, and gave up his life. After the grenade exploded, his legs were gone, but like every proud Jew in his last moments, he summoned the strength to proclaim "Shema Yisrael - Hear O Israel, the Lord our G-d, the Lord is One."

Amichai Merchavia, HY" D, came to Eli as an infant and grew up here, the son of one of Eli's founding families. He fell in battle when he and his comrades in arms were stormed by a larger force of terrorists, who fired at them with automatic weapons.

These are just two of the heroes who fell in this war for the freedom of Am Yisrael in Eretz Yisrael.

Moshe, Amichai's father, eulogized his son at the graveside - in the new military section of the Eli cemetery.

"Our people is a strong people, we will not break, will not fear. We have to win this war - and with G-d's help, we will be victorious..."

...Our dear son Amichai, our loved one and his heroic friends are a link in the chain of Jewish fighters throughout the ages..."

Here in Eli, despite our private pain, we continue to host 80 families from Kiryat Shmona who have fled the missile attacks. We are also continuing to absorb more young couples to the new caravan site, and we will uphold the legacy of our heroes, Ro'i and Amichai, who have given their lives for the security of our country.

רוי קליין

אמיתאי מרזבא

WORD BY WORD: CARRYING THE COFFIN OF SON OF AMICHAI, WITH AMICHAI'S FATHER MOSHE, TO A HOLIDAY AND BURIAL IN THE NEW MILITARY SECTION OF THE ELI CEMETERY. (PHOTO BY YITZHAK KATZ)

Eli mourns two brave sons

Ro'i Klein jumped on a grenade to protect his soldiers

Two weeks after their deaths, the families of two young soldiers who died in battle in Lebanon are mourning their loss. The families of Ro'i Klein and Amichai Merchavia are mourning the loss of their sons who died in battle in Lebanon, safeguarding Israel's northern border.

Ro'i Klein, a First Lieutenant and Battalion Commander in the Golani Brigade, threw himself on top of a grenade to save his soldiers. Amichai Merchavia, the son of one of Eli's founding families, was killed in battle when he and his comrades were stormed by a larger force of terrorists.

These two heroes are just two of the many who have died in this war for the freedom of Am Yisrael. Their families are being supported by the community in Kiryat Shmona.

The community in Kiryat Shmona is continuing to host 80 families who have fled the missile attacks. We are also continuing to absorb more young couples to the new caravan site.

We will uphold the legacy of our heroes, Ro'i and Amichai, who have given their lives for the security of our country.

Our dear son Amichai, our loved one and his heroic friends are a link in the chain of Jewish fighters throughout the ages...

Here in Eli, despite our private pain, we continue to host 80 families from Kiryat Shmona who have fled the missile attacks.

We are also continuing to absorb more young couples to the new caravan site, and we will uphold the legacy of our heroes, Ro'i and Amichai, who have given their lives for the security of our country.

Our dear son Amichai, our loved one and his heroic friends are a link in the chain of Jewish fighters throughout the ages...

Here in Eli, despite our private pain, we continue to host 80 families from Kiryat Shmona who have fled the missile attacks.

We are also continuing to absorb more young couples to the new caravan site, and we will uphold the legacy of our heroes, Ro'i and Amichai, who have given their lives for the security of our country.

www.MyLondonStudio.com
LUXURY SELF-CATERING STUDIOS

ELI MERCHAVIA
Eli Merchavia, HY" D, was a young man who grew up in Eli. He was killed in battle when he and his comrades were stormed by a larger force of terrorists.

RO'I KLEIN
Ro'i Klein, HY" D, was a First Lieutenant and Battalion Commander in the Golani Brigade. He threw himself on top of a grenade to save his soldiers.

AMICHAI MERCHAVIA
Amichai Merchavia, HY" D, came to Eli as an infant and grew up here, the son of one of Eli's founding families.

